

(ร่าง) รายงานการประชุม
คณะอนุกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๖
วันศุกร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เวลา ๑๓.๓๐ – ๑๖.๓๐ น.
ณ ห้องประชุม ๕๒๑ และผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ระบบ Zoom Meeting

อนุกรรมการผู้เข้าประชุม

๑. นายดนุชา พิชยนันท์
เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายวิษณุยุทธ บุญชิต
รองเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๓. นายยุทธภูมิ จารุเศรณี
ผู้อำนวยการส่วนแบบจำลองและประมาณการเศรษฐกิจการคลัง
(แทนผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง)	อนุกรรมการ
๔. นางสาวดาปี วัชรางกูร
ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายระบบเศรษฐกิจการเกษตร
(แทนเลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)	อนุกรรมการ
๕. นางภารดา จันทร์สุวรรณ
ผู้อำนวยการกองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
(แทนผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม)	อนุกรรมการ
๖. นางปราณี สุทศศรี
ผู้อำนวยการอาวุโส ฝ่ายเศรษฐกิจมหภาค สายนโยบายการเงิน
(แทนผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย)	อนุกรรมการ
๗. นางสมทรง สัจจาภิมุข
รองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
(แทนประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)	อนุกรรมการ
๘. นางสาวเรขา ศรีสมบูรณ์
ผู้อำนวยการฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ
(แทนผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม)	อนุกรรมการ
๙. นายวิชัย วรรตกพันธ์
ผู้ตรวจการธนาคาร
และรักษาการผู้อำนวยการศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์
ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์	อนุกรรมการ
๑๐. นางนภัสชล ทองสมจิตร
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ

๑๑. นายพีรณัฐ แดงสกุล
ผู้อำนวยการกองบัญชีประชาชาติ
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๒. นางสาวอานันท์ชนก สกนธวัฒน์
ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการและ
เลขานุการ
๑๓. นายอุกฤษฏ์ พงษ์ประไพ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ

อนุกรรมการผู้ลาประชุม

๑. นายศุภวุฒิ สายเชื้อ
ที่ปรึกษากลุ่มธุรกิจการเงิน
เกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน)	อนุกรรมการ
๒. นายสมประวิณ มันประเสริฐ
รองผู้จัดการใหญ่ ประธานเจ้าหน้าที่บริหารกลุ่มงาน
Economic Intelligence Center (EIC)
ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	อนุกรรมการ
๓. นายพูนพงษ์ นัยนาภากรณ์
ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า
(แทนปลัดกระทรวงพาณิชย์)	อนุกรรมการ
๔. ประธานกรรมการหอการค้าไทย
และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๕. นายเกรียงไกร เอียร์กุล
ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวฐิติมา ชูเชิด
(แทนนายสมประวิณ มันประเสริฐ
อนุกรรมการฯ) | ผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยด้านเศรษฐกิจและตลาดการเงิน
ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์ |
|---|--|

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

๒. นางสาวณัฐสุดา เพ็ชรหนู	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ
๓. ว่าที่ ร.ต. อธิษฐ์ ทองเวสพิน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๓. นางรัตติยา แก้ววารี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๔. นายพีรพัฒน์ ตันทวนิช	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๕. นางสาวสาลินี บุญตน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๖ – ๓๔. เจ้าหน้าที่ สศช. จำนวน ๒๙ คน	

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๖ จันทรที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๖

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้แจ้งเวียนรายงานการประชุมคณะกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๖ วันจันทร์ที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๖ ให้คณะกรรมการฯ พิจารณารับรองรายงานการประชุมผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อวันพุธที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๖ โดยขอให้แจ้งการแก้ไขภายในวันศุกร์ที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๖ และคณะกรรมการฯ ได้ขอแก้ไขรายงานการประชุม ดังนี้

๑) ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ขอแก้ไขข้อความ ดังนี้

ข้อ ๒.๒.๑

จาก “ส่วนปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อทั่วไปในช่วงที่เหลือของปี ๒๕๖๖ ได้แก่”

แก้ไขเป็น “ส่วนปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อทั่วไปในช่วงที่เหลือของปี ๒๕๖๖ เพิ่มสูงขึ้น ได้แก่”

มติที่ประชุม

รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๖ จันทรที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๖

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ และแนวโน้มปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗

๑. ฝ่ายเลขานุการฯ ได้รายงานภาวะเศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ สมมติฐานการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ และแนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑.๑ ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี ๒๕๖๕

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า ด้านการใช้จ่าย ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่องโดยดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมเพิ่มขึ้น ขณะที่ดัชนีการลงทุนภาคเอกชนลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ ๔ สอดคล้องกับการปรับตัวลดลงของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ และการลดลงของปริมาณการนำเข้า ในขณะที่มูลค่าการส่งออกสินค้าลดลงในอัตราที่ช้าลงตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป ส่วนการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีลดลงตามการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ จากหมวดงบรายจ่ายอื่น ค่าใช้สอย และค่าตอบแทน เป็นสำคัญ ขณะที่การเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนเพิ่มขึ้นจากหมวดที่ดินและสิ่งก่อสร้าง และหมวดเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เป็นสำคัญ ด้านการผลิต ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๔ ตามการเพิ่มขึ้นของผลผลิตสินค้าเกษตรในหมวดปศุสัตว์และหมวดประมง เป็นสำคัญ ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๓ ตามการลดลงของราคาสินค้าเกษตรในหมวดปศุสัตว์และหมวดประมง เป็นสำคัญ ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒ ตามการลดลงของรายได้เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และทำประมง เป็นสำคัญ ขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๑๒ ตามการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย จีน และเกาหลีใต้ เป็นสำคัญ ส่งผลให้มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๘ สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยในไตรมาสนี้ต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้าแต่สูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ในขณะที่ดัชนี

ผลผลิตอุตสาหกรรมปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๔ ตามการลดลงของทุกกลุ่มอุตสาหกรรม การผลิต โดยเฉพาะกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก สำหรับอัตราการใช้จ่ายในการผลิตในไตรมาสนี้สูงกว่า ไตรมาสก่อนหน้าแต่ต่ำกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

๑.๑.๑ ด้านการใช้จ่าย

- ๑) **ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ ๗.๐ ต่อเนื่องจากร้อยละ ๖.๙ ในไตรมาสที่ ๒ ของปี ๒๕๖๖** โดยการใช้จ่ายหมวดสินค้ากึ่งคงทนปรับตัวดีขึ้น ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของยอดขายปลีกสินค้ากึ่งคงทน และปริมาณการนำเข้าสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่มลดลงในอัตราที่ช้าลง ส่วนการใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัว ชะลอลงตามดัชนีปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือน และการใช้จ่ายหมวดบริการ ขยายตัวชะลอลงตามยอดขายภาคบริการคมนาคมขนส่งและภาษีมูลค่าเพิ่ม หมวดโรงแรมและภัตตาคาร ขณะที่การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนลดลงครั้งแรกในรอบ ๓ ไตรมาส ตามยอดขายรถยนต์เชิงพาณิชย์ซึ่งลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ ๔ ขณะที่ยอดขายรถยนต์นั่งส่วนบุคคล และรถจักรยานยนต์ชะลอตัว (ส่วนหนึ่งเป็นผล จากความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อเช่าซื้อของสถาบันการเงิน) อย่างไรก็ตาม การขยายตัว ต่อเนื่องของดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนสอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของ **ดัชนี ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวม** ที่ระดับ ๕๑.๗ จากระดับ ๕๐.๓ ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากภาคบริการท่องเที่ยว ที่ขยายตัวต่อเนื่อง สอดคล้องกับการจ้างงานในประเทศที่ปรับตัวดีขึ้น
- ๒) **ดัชนีการลงทุนภาคเอกชนลดลงร้อยละ ๒.๕ ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ ๐.๔ ในไตรมาสที่สองของปี ๒๕๖๖ และเป็นการลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ ๔ ตามเครื่องชี้การลงทุนด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์** โดยเฉพาะยอดจดทะเบียน ยานยนต์ใหม่ซึ่งลดลงเป็นไตรมาสที่ ๔ ติดต่อกัน ส่วนปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักร และอุปกรณ์ในประเทศปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ ๑๒ ไตรมาสร้อยละ ๘.๙ ขณะที่การนำเข้าสินค้าทุนขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ ๓.๑ อย่างไรก็ตาม **เครื่องชี้การลงทุน ด้านการก่อสร้างปรับตัวดีขึ้น** สะท้อนจากพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างทั่วประเทศ ที่กลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ ๓ ไตรมาส ขณะที่ยอดจำหน่ายวัสดุก่อสร้างใน ประเทศกลับมาขยายตัวร้อยละ ๑.๑ การปรับตัวลดลงของดัชนีการลงทุนภาคเอกชน ในไตรมาสนี้สอดคล้องกับการลดลง **ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ** ที่ระดับ ๔๙.๕ จากระดับ ๕๐.๓ ในไตรมาสก่อนหน้า ต่ำกว่าระดับ ๕๐ เป็นครั้งแรกในรอบ ๓ ไตรมาส
- ๓) จากข้อมูลขององค์การการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (United Nations Conference on Trade and Development: UNCTAD) ตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ พบว่า **มูลค่าการลงทุนไหลเข้าสู่ธุรกิจต่างประเทศของทั่วโลก (Global Net FDI: Inflow)** เพิ่มขึ้นสู่ระดับสูงสุดในปี ๒๕๕๘ โดยมีมูลค่ารวม ๒.๒ ล้านล้าน ดอลลาร์ สหรัฐ. ก่อนที่จะปรับลดลงอย่างต่อเนื่องจนถึงปี ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นปีที่มีการ แพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ โดยมีมูลค่า ๑.๐ ล้านล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ถือเป็นระดับ ต่ำสุดในรอบ ๑๕ ปีนับจากปี ๒๕๔๘ แม้ว่าในปี ๒๕๖๔ มูลค่าการลงทุนโดยตรง จากต่างประเทศจะเพิ่มขึ้นเป็น ๑.๕ ล้านล้านดอลลาร์ สหรัฐ. แต่ยังสะท้อนให้เห็นว่า ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาหลายประเทศมีศักยภาพในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจาก

ต่างประเทศลดลง ด้านมูลค่าการลงทุนไหลออกสุทธิไปต่างประเทศของทั่วโลก (Global Net FDI: Outflow) พบว่า มูลค่าการลงทุนสุทธิไปต่างประเทศของทั่วโลก ได้ผ่านจุดสูงสุดไปแล้วในปี ๒๕๕๐ โดยมีมูลค่า ๒.๒ ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. ก่อนที่จะลดลงมาอยู่ที่ระดับ ๑.๒ ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๕๒ (Subprime Crisis) และลดลงมาอยู่ที่ระดับ ๗.๙ แสนล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๖๓ (ช่วงโควิด-๑๙) อย่างไรก็ตาม ในปี ๒๕๖๔ มูลค่าเงินลงทุนไหลออกสุทธิเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ ๑.๘ ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. สูงสุดในรอบ ๖ ปี แม้ว่าในปี ๒๕๖๕ จะมีมูลค่าลดลงมาบ้าง แต่เมื่อพิจารณาทิศทางนั้นพบว่า มูลค่าการลงทุนสุทธิไปต่างประเทศของทั่วโลก ได้ผ่านจุดต่ำสุดไปแล้ว และเมื่อพิจารณาประเทศเศรษฐกิจสำคัญ ได้แก่ สหรัฐฯ ญี่ปุ่น จีน และเกาหลีใต้ พบว่าส่วนใหญ่ยังคงมีทิศทางเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้าออกสุทธิเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะหลังสถานการณ์โควิด-๑๙ คลี่คลายลง ขณะที่จีนยังมีแนวโน้มของการลงทุนจากต่างประเทศไหลออกสุทธิเนื่องจากผลกระทบจากสงครามทางการค้าระหว่างจีนกับสหรัฐฯ ด้านเกาหลีใต้มีเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทั้งการไหลเข้าและออกสุทธิเร่งตัวขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนภาพรวมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ทั้งกลุ่มประเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) และอาเซียน พบว่า กลุ่มประเทศ NIEs ส่วนใหญ่มีทิศทางการปรับตัวเพิ่มขึ้นของเงินลงทุนไหลเข้าสุทธิจากต่างประเทศยกเว้นฮ่องกง เช่นเดียวกับกลุ่มประเทศอาเซียนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะเวียดนาม ขณะที่ไทยมีทิศทางการไหลเข้าของเงินลงทุนสุทธิค่อนข้างผันผวนและมีแนวโน้มชะลอลง โดยเมื่อเปรียบเทียบระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิของไทยและอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชน พบว่า มีทิศทางสอดคล้องกัน สะท้อนให้เห็นว่าการลงทุนภาคเอกชนของไทยพึ่งพาการลงทุนจากต่างประเทศค่อนข้างสูง

- ๔) ข้อมูลโรงงานแจ้งเริ่มประกอบกิจการ เผยแพร่โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พบว่า ในปี ๒๕๕๙ มีจำนวนโรงงานที่แจ้งเริ่มประกอบกิจการ ภายหลังได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานอยู่ที่ ๓,๒๑๓ โรงงาน ก่อนที่จะลดลงมาอยู่ที่ ๑,๖๖๑ โรงงาน ในปี ๒๕๖๕ และ ๙๘๐ โรงงาน ในช่วง ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ (ลดลงร้อยละ ๒๔.๐ เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน) ส่งผลให้เงินลงทุนใหม่ที่แท้จริงรวมถึงการจ้างงานใหม่จริงของโรงงานที่แจ้งเริ่มประกอบกิจการ ลดลงจากปี ๒๕๕๙ จนถึงปี ๒๕๖๕ โดยเงินลงทุนใหม่ที่แท้จริงลดลงจาก ๓.๒ แสนล้านบาทในปี ๒๕๕๙ เหลือเพียง ๑.๕ แสนล้านบาทในปี ๒๕๖๕ และในช่วง ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ ๙.๒ หมื่นล้านบาท (ลดลงร้อยละ ๒๙.๖ จากช่วงเดียวกันของปีก่อน) ส่วนจำนวนแรงงานลดลงจาก ๑.๐๓ แสนคนในปี ๒๕๕๙ เหลือเพียง ๔.๗ หมื่นคนในปี ๒๕๖๕ และอยู่ที่เพียง ๒.๙ หมื่นคนในช่วง ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ (ลดลงร้อยละ ๒๖.๔) นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงการกระจายตัวของเม็ดเงินลงทุนใหม่และการจ้างงานใหม่ของโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศ พบว่ายังคงกระจุกตัวอยู่เพียงไม่กี่จังหวัด ในช่วง ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ จังหวัดที่อยู่ในพื้นที่ EEC มีเม็ดเงินลงทุนและการจ้างงานใหม่ ๓๑.๒ หมื่นล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ ๓๔.๑ ของเม็ดเงินลงทุนจากโรงงานที่แจ้งเริ่มประกอบกิจการทั้งหมด) และ ๙,๓๙๒ คน (สัดส่วนร้อยละ ๓๒.๑ ของการจ้างงานใหม่ที่แจ้งจาก

โรงงาน) ตามลำดับ โดยจังหวัดที่มีเม็ดเงินลงทุนใหม่และการจ้างงานใหม่มากที่สุด คือ **ฉะเชิงเทรา** โดยมีเม็ดเงินลงทุนใหม่อยู่ที่ ๒.๐ หมื่นล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ ๒๒.๑) และการจ้างงานใหม่อยู่ที่ ๔,๒๑๔ คน (สัดส่วนร้อยละ ๑๔.๕) ส่วนจังหวัดอื่น ๆ **นอกพื้นที่ EEC** มีเม็ดเงินลงทุนใหม่ ๖.๐ หมื่นล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ ๖๕.๙) และการจ้างงานใหม่ ๑๙,๖๘๒ คน (สัดส่วนร้อยละ ๖๗.๙) โดยจังหวัดที่มีโรงงานนอกพื้นที่ EEC แรกเริ่มประกอบกิจการอยู่ในระดับสูง ได้แก่ **ปทุมธานี สมุทรปราการ และอยุธยา** ตามลำดับ ขณะที่เมื่อพิจารณาระยะเวลาเฉลี่ยของโรงงานในการดำเนินการหลังจากได้รับอนุญาตประกอบกิจการจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมแล้ว พบว่า ในช่วง ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ โรงงานใช้เวลาเฉลี่ยในการเริ่มดำเนินการหลังจากได้รับอนุญาตประกอบกิจการอยู่ที่ ๓๐๙ วัน เร็วขึ้นกว่าในปี ๒๕๖๕ ซึ่งเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๔๙ วัน และเมื่อพิจารณาถึงขนาดของโรงงานโดยวัดจากเม็ดเงินลงทุน พบว่า โรงงานในกลุ่มขนาดเล็ก (เงินลงทุนไม่เกิน ๓๐ ล้านบาท) มีระยะเวลาในการดำเนินการของโรงงานเร็วขึ้น ขณะที่โรงงานในกลุ่มขนาดกลางและขนาดใหญ่ (๓๐ ล้านบาท - มากกว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท) มีระยะเวลาในการดำเนินการของโรงงานช้าลง (ยกเว้นโรงงานที่มีขนาดเม็ดเงินลงทุนที่ ๕๐ - ๑๐๐ ล้านบาท และขนาดเม็ดเงินลงทุนที่ ๑,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ล้านบาท ที่มีระยะเวลาในการดำเนินการของโรงงานเร็วขึ้นภายหลังได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานแล้ว) ดังนั้น เพื่อสนับสนุนให้เม็ดเงินลงทุนใหม่และการจ้างงานใหม่เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเร็วมากขึ้น จึงควรพิจารณามาตรการเร่งรัดให้โรงงานที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานแล้วเริ่มประกอบกิจการจริงให้ได้โดยเร็ว โดยเฉพาะโรงงานที่มีขนาดของเม็ดเงินขนาดกลางและขนาดใหญ่

- ๕) **มูลค่าการส่งออกสินค้าในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ ลดลงร้อยละ ๒.๐** แต่เป็นการปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ ๕.๖ ในไตรมาสปีก่อนหน้า เมื่อหักการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปออกแล้ว มูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ ๑.๘ สำหรับดัชนีปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ ๓.๑ ขณะที่ดัชนีราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๑ มูลค่าส่งออกในช่วง ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ ลดลงร้อยละ ๔.๑ อัตราการขยายตัวของการส่งออกสินค้าสำคัญในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ โดยสินค้าที่มีการขยายตัวเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า เช่น **ทุเรียน** (ร้อยละ ๘๗.๘ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๔) **ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า** (ร้อยละ ๔๐.๖ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๑๓) **ข้าว** (ร้อยละ ๒๗.๐ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๓) **รถยนต์นั่ง** (ร้อยละ ๒๐.๙ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๔) และ **แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน** (ร้อยละ ๑๖.๔ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒) เป็นต้น ในขณะที่สินค้าที่มีการส่งออกลดลงเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า เช่น **ยาง** (ร้อยละ ๓๓.๘ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๔) **ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์** (ร้อยละ ๓๒.๗ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๖) **เคมีภัณฑ์** และ **ปิโตรเคมี** (ร้อยละ ๑๒.๗ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๕) **เหล็กและเหล็กกล้า** (ร้อยละ ๓.๖ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๕) **ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม** (ร้อยละ ๒.๗ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒) และ **เครื่องปรับอากาศ** (ร้อยละ ๓๓.๐ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒) เป็นต้น ด้านอัตราการขยายตัวของการส่งออกไปยังประเทศสำคัญ ๆ ในช่วงไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ โดยประเทศที่มีการขยายตัวเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง

สถานการณ์การส่งออกที่ปรับตัวดีขึ้น ได้แก่ สหรัฐฯ (ร้อยละ ๓.๔ เป็นครั้งแรกในรอบ ๔ ไตรมาส) จีน (ร้อยละ ๔.๓ เป็นครั้งแรกในรอบ ๖ ไตรมาส) ไต้หวัน (ร้อยละ ๕.๒ เป็นครั้งแรกในรอบ ๕ ไตรมาส) ออสเตรเลีย (ร้อยละ ๙.๐ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๕) และสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ (ร้อยละ ๔๘.๘ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒) เป็นต้น ในขณะที่ประเทศที่มีมูลค่าการส่งออกของไทยลดลง เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ได้แก่ สหภาพยุโรป (๒๗) (ร้อยละ ๙.๒ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๔) มาเลเซีย (ร้อยละ ๑๓.๔ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๔) เวียดนาม (ร้อยละ ๑๘.๐ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๓) อินโดนีเซีย (ร้อยละ ๑๘.๐ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒) และสิงคโปร์ (ร้อยละ ๑.๕ ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๕) เป็นต้น

- ๖) การส่งออกสินค้าไทยเมื่อเทียบกับการส่งออกของโลกในช่วง ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ และครั้งแรกของปี ๒๕๖๖ (รายสินค้า) พบว่า การส่งออกของไทยในช่วง ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ (สัดส่วนการส่งออกของไทยปี ๒๕๖๕ สูงเป็นอันดับที่ ๒๔ อยู่ที่ร้อยละ ๑.๒ โดยอัตราการขยายตัวในช่วงครั้งแรกของปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ (-๓.๘) อยู่อันดับที่ ๑๔ จากทั้งหมด ๒๖ ประเทศ) โดยสินค้าสำคัญที่อัตราการเปลี่ยนแปลงของไทยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโลก ได้แก่ **เซมิคอนดักเตอร์** (สัดส่วนการส่งออกของไทยปี ๒๕๖๕ สูงเป็นอันดับที่ ๑๐ อยู่ที่ร้อยละ ๑.๑ โดยอัตราการขยายตัวในช่วงครั้งแรกของปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ ๑๔.๓ สูงเป็นอันดับที่ ๔) **โทรศัพท์** (สัดส่วนการส่งออกของไทยปี ๒๕๖๕ สูงเป็นอันดับที่ ๑๓ อยู่ที่ร้อยละ ๑.๓ โดยอัตราการขยายตัวในช่วงครั้งแรกของปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ ๑๖.๓ สูงเป็นอันดับที่ ๖) **เครื่องปรับอากาศ** (สัดส่วนการส่งออกของไทยปี ๒๕๖๕ สูงเป็นอันดับที่ ๒ อยู่ที่ร้อยละ ๑๐.๒ โดยอัตราการขยายตัวในช่วงครั้งแรกของปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ ๘.๓ สูงเป็นอันดับที่ ๗) **ข้าว** (สัดส่วนการส่งออกของไทยปี ๒๕๖๕ สูงเป็นอันดับที่ ๒ อยู่ที่ร้อยละ ๑๔.๗ โดยอัตราการขยายตัวในช่วงครั้งแรกของปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ ๒๒.๕ สูงเป็นอันดับที่ ๗) **ผลไม้สด** (สัดส่วนการส่งออกของไทยปี ๒๕๖๕ สูงเป็นอันดับที่ ๑ อยู่ที่ร้อยละ ๑๖.๖ โดยอัตราการขยายตัวในช่วงครั้งแรกของปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ ๒๗.๑ สูงเป็นอันดับที่ ๔) และ **ผลิตภัณฑ์ยาง** (สัดส่วนการส่งออกของไทยปี ๒๕๖๕ สูงเป็นอันดับที่ ๑ อยู่ที่ร้อยละ ๑๐.๖ โดยอัตราการขยายตัวในช่วงครั้งแรกของปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ ๑๒.๒ สูงเป็นอันดับที่ ๓) ขณะที่สินค้าสำคัญที่อัตราการเปลี่ยนแปลงของไทยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโลก ได้แก่ **ยางรถยนต์** (สัดส่วนการส่งออกของไทยปี ๒๕๖๕ สูงเป็นอันดับที่ ๒ อยู่ที่ร้อยละ ๗.๔ โดยอัตราการขยายตัวในช่วงครั้งแรกของปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ (-๕.๙) อยู่อันดับที่ ๑๘) **ยางพารา** (สัดส่วนการส่งออกของไทยปี ๒๕๖๕ สูงเป็นอันดับที่ ๑ อยู่ที่ร้อยละ ๓๔.๓ โดยอัตราการขยายตัวในช่วงครั้งแรกของปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ (-๑๘.๖) อยู่อันดับที่ ๑๕) **ปลาและอาหารทะเล** (สัดส่วนการส่งออกของไทยปี ๒๕๖๕ สูงเป็นอันดับที่ ๒ อยู่ที่ร้อยละ ๑๑.๖ โดยอัตราการขยายตัวในช่วงครั้งแรกของปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ (-๙.๘) อยู่อันดับที่ ๑๖) และ **เนื้อสัตว์** (สัดส่วนการส่งออกของไทยปี ๒๕๖๕ สูงเป็นอันดับที่ ๑ อยู่ที่ร้อยละ ๑๒.๐ โดยอัตราการขยายตัวในช่วงครั้งแรกของปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ (-๔.๗) อยู่อันดับที่ ๒๐) เป็นต้น

- ๗) **มูลค่าการนำเข้าสินค้าในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ ลดลงร้อยละ ๑๐.๗** โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการลดลงต่อเนื่องของการนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางตามมูลค่าการนำเข้าชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันดิบ และเคมีภัณฑ์ ขณะที่สินค้านำเข้าอื่น ๆ ลดลงต่อเนื่อง ตามมูลค่าการนำเข้าทองคำ ส่วนการนำเข้าสินค้าทุนชะลอตัวตามการลดลงของการนำเข้าเครื่องจักรกล และหม้อแปลงไฟฟ้า และเมื่อหักการนำเข้าทองคำออกแล้ว มูลค่าการนำเข้าลดลงร้อยละ ๗.๖ ส่วนในรูปของเงินบาท มูลค่าการนำเข้าลดลงร้อยละ ๑๓.๗
- ๘) **เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ ดัชนีราคาผู้บริโภคเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕** เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ชะลอตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๔ โดยดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๗ ส่วนดัชนีราคาหมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๔ **ด้านอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ด้านดัชนีราคาผู้ผลิต ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒ ร้อยละ ๓.๓ ขณะที่ดุลบัญชีเดินสะพัดกลับมาเกินดุลที่ ๓,๒๙๙ ล้านดอลลาร์** สรอ. โดยเป็นผลจากดุลการค้าที่เกินดุลเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ขณะที่ดุลบริการขาดดุลลดลง ส่วนเงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนกันยายน ๒๕๖๖ อยู่ที่ ๒๑๑,๗๕๐ ล้านดอลลาร์ สรอ. สำหรับสัดส่วนนี้ต่างประเทศต่อ GDP ไตรมาสที่สองของปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ ๓๘.๑ **ด้านสถานการณ์ในตลาดแรงงาน ไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ ผู้มีงานทำในระบบประกันสังคม มีจำนวน ๒๔.๖๓ ล้านคน** เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๑๐ ร้อยละ ๑.๗ แต่เป็นการเพิ่มขึ้นในอัตราที่ช้าลงเนื่องจากมาตรการเยียวยาแรงงานและกิจการที่ได้รับผลกระทบของภาครัฐที่สิ้นสุดลงแล้ว ณ สิ้นปี ๒๕๖๕ สำหรับผู้ว่างงานในระบบประกันสังคมมีจำนวน ๐.๒๓ ล้านคน คิดเป็นอัตราการว่างงานตามมาตรา ๓๓ ร้อยละ ๑.๙ ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๑ ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ ๒.๐ ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

๑.๑.๒ ด้านการผลิต

- ๑) **สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖** เครื่องชี้สาขาเกษตรกรรมฯ ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๔ แต่ชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของผลผลิตหมวดพืชผลสำคัญ โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลัง ข้าวเปลือก และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ส่วนผลผลิตหมวดปศุสัตว์และหมวดประมงชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า สะท้อนจากดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๗ ชะลอตัวจากการขยายตัวร้อยละ ๑.๓ ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของผลผลิตในหมวดปศุสัตว์ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๙ ชะลอตัวจากการขยายตัวร้อยละ ๕.๖ ในไตรมาสก่อนหน้า และหมวดประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๖ ชะลอตัวจากการขยายตัวร้อยละ ๒๖.๘ ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่หมวดพืชผลสำคัญลดลงร้อยละ ๑.๒ เทียบกับการลดลงร้อยละ ๒.๑ ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๓ ร้อยละ ๑.๘ ตามการลดลงของราคาสินค้าเกษตรในหมวดปศุสัตว์ (ลดลงร้อยละ ๑๖.๒) และหมวดประมง (ลดลงร้อยละ ๒๔.๙) ตามลำดับ ในขณะที่หมวดพืชผลสำคัญเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ ๓ ไตรมาส ร้อยละ ๓.๘ จากการลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒ ร้อยละ ๐.๙ ตามการลดลงของรายได้เกษตรกรในหมวด

ปศุสัตว์ (ลดลงร้อยละ ๑๒.๐) และหมวดประมง (ลดลงร้อยละ ๒๑.๑) ตามลำดับ ในขณะที่หมวดพืชผลสำคัญเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ ๓ ไตรมาสร้อยละ ๓.๐

รวม ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๖ ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ ๒.๙ และดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงร้อยละ ๑.๐

- ๒) สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม** ในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ เครื่องชี้สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๔ สะท้อนจาก**ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม**ลดลงร้อยละ ๖.๒ เทียบกับการลดลงร้อยละ ๕.๕ ในไตรมาสก่อนหน้า ประกอบด้วย**กลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ ๖๐)** ลดลงร้อยละ ๑๔.๗ ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ ๑๒.๐ ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงลดลงร้อยละ ๒๙.๐ ตามการลดลงของการผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ (Hard Disk Drive: HDD) และการผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ลดลงร้อยละ ๑๔.๙ และ**กลุ่มการผลิตที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ ๓๐ - ๖๐** ลดลงร้อยละ ๖.๕ ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ ๑.๑ ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตยานยนต์ลดลงครั้งแรกในรอบ ๑๒ ไตรมาสร้อยละ ๕.๑ ตามฐานการผลิตที่สูงในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเฉพาะการผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศของรถยนต์เพื่อการพาณิชย์และรถยนต์นั่งส่วนบุคคลที่ลดลงร้อยละ ๒๙.๘ และลดลงร้อยละ ๐.๒ ตามลำดับ และการผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติกลดลงร้อยละ ๑๒.๑ อย่างไรก็ตาม การผลิตน้ำตาลเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๑๑ ร้อยละ ๓๖.๖ ตามการเพิ่มขึ้นของอุปสงค์จากต่างประเทศ ส่วน**กลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ ๓๐)** ลดลงร้อยละ ๑.๐ ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ ๔.๑ ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำแร่และน้ำดื่ม บรรจุขวดประเภทอื่น ๆ ลดลงร้อยละ ๕.๕ และการผลิตน้ำมันปาล์มลดลงร้อยละ ๗.๗ ขณะที่การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้นเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒ ร้อยละ ๓.๒ สำหรับ**อัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ย**ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ ๕๘.๐๑ สูงกว่าร้อยละ ๕๗.๖๔ ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๒.๗๖ ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน **ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ที่ลดลง** เช่น การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ลดลงร้อยละ ๒๙.๐) การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (ลดลงร้อยละ ๑๔.๙) การผลิตยานยนต์ (ลดลงร้อยละ ๕.๑) การผลิตผลิตภัณฑ์ยางอื่น ๆ (ลดลงร้อยละ ๑๕.๓) และการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (ยกเว้นร้านตัดเย็บเสื้อผ้า) (ลดลงร้อยละ ๒๘.๗) เป็นต้น **ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ที่เพิ่มขึ้น** เช่น การผลิตน้ำตาล (ร้อยละ ๓๖.๖) การผลิตสายไฟฟ้าและเคเบิลสำหรับงานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ (ร้อยละ ๒๒.๓) การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้น (ร้อยละ ๓.๒) การผลิตมอลด์และสุราที่ทำจากข้าวมอลด์ (ร้อยละ ๘.๕) และการผลิตเส้นใยประดิษฐ์ (ร้อยละ ๑๘.๗) เป็นต้น

รวม ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ ๕.๑ อัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๕๙.๘๓

- ๓) **สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร** ในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ เครื่องชี้สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวต่อเนื่องในเกณฑ์สูง แต่ชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า โดยในไตรมาสนี้นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวน ๗.๐๘๙ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๙๖ ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙๗.๙ โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาในไทยมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ มาเลเซีย (๑.๑๙๘ ล้านคน) จีน (๑.๐๕๐ ล้านคน) และเกาหลีใต้ (๐.๔๓๐ ล้านคน) ตามลำดับ เนื่องจาก (๑) นักท่องเที่ยวมาเลเซีย มีความสะดวกในการเดินทางมาไทย ความคล้ายคลึงของวัฒนธรรม และทางเลือกอาหารและแหล่งจับจ่ายใช้สอยที่หลากหลาย (๒) นักท่องเที่ยวจีน เนื่องจากวันหยุดยาวในช่วงเทศกาลไหว้พระจันทร์และวันชาติ ประกอบกับมีมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวระยะเร่งด่วน ฟรีวีซ่าจีน (ไม่เกิน ๓๐ วัน) และ (๓) นักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ เนื่องจากการนำเสนอ Soft Power ผ่านซีรีส์เกาหลี โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศในแต่ละภูมิภาคที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรในไตรมาสนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ๕.๔๙๑ ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ ๗๗.๔๕) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐๕.๗ ภูมิภาคยุโรป ๑.๐๗๓ ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ ๑๕.๑๔) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗๒.๙ และภูมิภาคตะวันออกกลาง ๐.๒๔๙ ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ ๓.๕๒) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙๗.๒ ตามลำดับ ส่วนรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทยมีจำนวน ๐.๑๘๙ ล้านล้านบาท เนื่องจากเป็นไตรมาสที่มีช่วงหยุดต่อเนื่องหลายช่วงและการดำเนินมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านงานเทศกาลและงานประจำปีในแต่ละจังหวัด สำหรับจังหวัดที่มีผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากที่สุด ๓ อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ กาญจนบุรี ๓.๔๐๐ ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ ๕.๗๒) ชลบุรี ๓.๓๐๗ ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ ๕.๕๖) และเพชรบุรี ๒.๕๑๒ ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ ๔.๒๓) สำหรับอัตราเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๖๖.๑๖ ต่ำกว่าร้อยละ ๖๖.๙๓ ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ ๔๙.๙๖ ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวม ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน ๒๐.๐๐๔ ล้านคน และอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๖๗.๗๘

- ๔) **สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์** ในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ เครื่องชี้สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ขยายตัวต่อเนื่อง สะท้อนจากดัชนีรวมการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๘ โดย (๑) **ดัชนีการขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๒ โดยเฉพาะหมวดการขายส่ง โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญา (เช่น การขายส่งวัตถุดิบทางการเกษตร และการขายส่งอาหาร) ในขณะที่ (๒) **ดัชนีการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์** ลดลงร้อยละ ๑๒.๔ โดยเฉพาะหมวดการขายยานยนต์ และหมวดการขายชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมของยานยนต์ และ (๓) **ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์)** ลดลงร้อยละ ๑.๑ โดยเฉพาะหมวดร้านขายปลีกสินค้าประเภทอื่น ๆ (เช่น การขายปลีกในร้านค้าทั่วไป และการขายปลีกอาหาร)

รวม ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ ดัชนีรวมการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๗ ดัชนีการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ลดลงร้อยละ ๖.๕ ดัชนีการขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๗ และดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) ลดลงร้อยละ ๐.๑

- ๕) **สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า** ในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ เครื่องชี้สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวต่อเนื่อง สะท้อนจากดัชนีบริการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๘ ประกอบด้วย (๑) **ดัชนีบริการขนส่งทางอากาศ** เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๑.๓ จากการเพิ่มขึ้นของปริมาณการขนส่งผู้โดยสารทางอากาศ และปริมาณการขนส่งสินค้าทางอากาศ (๒) **ดัชนีบริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง** เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๘ ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้น้ำมันเบนซิน ปริมาณการใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลว จำนวนรถบรรทุก ปริมาณผู้โดยสารรถไฟฟ้า (BTS-BEM) และปริมาณผู้ใช้บริการรถสาธารณะ และ (๓) **ดัชนีบริการขนส่งทางน้ำ** เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๙ ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณการนำเข้าสินค้าทางเรือ เป็นสำคัญ

รวม ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ ดัชนีบริการขนส่งขยายตัวร้อยละ ๘.๕ ประกอบด้วย ดัชนีบริการขนส่งทางอากาศขยายตัวร้อยละ ๖๕.๙ ดัชนีบริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียงขยายตัวร้อยละ ๑.๗ ตามลำดับ ในขณะที่ดัชนีบริการขนส่งทางน้ำลดลงร้อยละ ๑.๑

- ๖) **สาขาการก่อสร้าง** ในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ เครื่องชี้สาขาการก่อสร้างเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ ๔ ไตรมาส โดยดัชนีการจำหน่ายวัสดุก่อสร้างในประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๒ ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณการจำหน่ายผลิตภัณฑ์พลาสติกสำเร็จรูปและคอนกรีตปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องร้อยละ ๑๗.๖ และร้อยละ ๕.๘ ตามลำดับ ขณะที่ ยางมะตอยลดลงร้อยละ ๑๑.๗ และผลิตภัณฑ์โซ่ ลวดสปริง และตะปู ลดลงร้อยละ ๗.๙ ส่วนหน่วยที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จจดทะเบียนในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๑ และพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างทั่วประเทศเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ ๓ ไตรมาส ร้อยละ ๘.๗ ในขณะที่จำนวนโครงการที่อยู่อาศัยเปิดตัวใหม่ของศูนย์ข้อมูลสังหาริมทรัพย์ (REIC) ลดลงร้อยละ ๓๕.๑ และการโอนกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒ ร้อยละ ๑๐.๐ ด้านราคาจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์จากศูนย์ข้อมูลสังหาริมทรัพย์ (REIC) พบว่า ราคาบ้านเดี่ยว (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๖) ราคาทาวน์เฮ้าส์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๘) และราคาห้องชุด (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๒) ส่วน **ราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์**จากธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) พบว่า ราคาบ้านเดี่ยว (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๖) ราคาทาวน์เฮ้าส์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๗) ราคาห้องชุด (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๘) และราคาที่ดิน (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๘) สำหรับ**ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง**ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๒ ร้อยละ ๐.๒ ตามการลดลงของดัชนีราคาเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กลดลงร้อยละ ๒.๘ (สัดส่วนร้อยละ ๒๙.๖๖) เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามราคาปูนซีเมนต์และผลิตภัณฑ์คอนกรีตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๑ และร้อยละ ๐.๙ ตามลำดับ

รวม ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ ดัชนีการจำหน่ายวัสดุก่อสร้างในประเทศลดลงร้อยละ ๔.๗ และดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๒

๑.๑.๓ ด้านการเงิน

- ๑) การดำเนินนโยบายการเงินของประเทศสำคัญ ๆ ในช่วงไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ นโยบายการเงินของไทยเข้มงวดขึ้นต่อเนื่อง โดยคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ได้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ ๐.๒๕ ต่อปี ในการประชุมทั้ง ๒ ครั้ง (วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๖ และวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖) ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๒.๐๐ ในไตรมาสก่อนหน้ามาอยู่ที่ร้อยละ ๒.๕๐ ต่อปี ทั้งนี้ การดำเนินนโยบายการเงินของไทยสอดคล้องกับธนาคารกลางของประเทศเศรษฐกิจหลัก อาทิ สหรัฐฯ สหภาพยุโรป และอังกฤษที่ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อ ขณะที่แคนาดาปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเนื่องจากอุปสงค์ในประเทศยังคงขยายตัวในระดับสูง และรัสเซียที่ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อที่กลับมาเพิ่มขึ้นในไตรมาสสามของปี ๒๕๖๖ ขณะที่ ธนาคารกลางญี่ปุ่น ฟิลิปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย เกาหลีใต้ เวียดนาม ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับเดียวกับไตรมาสก่อน เนื่องจากการเร่งขึ้นอัตราดอกเบี้ยในช่วงก่อนหน้าเริ่มส่งผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจ ส่วนธนาคารกลางจีนปรับลดอัตราดอกเบี้ยเพื่อกระตุ้นความต้องการสินเชื่อในประเทศ และบราซิลปรับลดอัตราดอกเบี้ย เนื่องจากสามารถควบคุมอัตราเงินเฟ้อให้อยู่ในระดับกรอบเป้าหมายได้แล้ว

ในเดือนตุลาคม ๒๕๖๖ ธนาคารกลางอินโดนีเซียปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อรักษาเสถียรภาพค่าเงินรูเปี๊ยะ ขณะที่ธนาคารกลางฟิลิปปินส์ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น

- ๒) ค่าเงินบาท ในช่วงไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ เฉลี่ยอยู่ที่ ๓๕.๑๘ บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ ๑.๙๗ จากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการแข็งค่าขึ้นของเงินดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากเศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มขยายตัวได้อย่างแข็งแกร่ง ส่งผลให้มีการคาดการณ์ว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายของสหรัฐฯ จะทรงตัวในระดับสูงเป็นระยะเวลานาน และกดดันให้อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ อายุ ๑๐ ปี ปรับเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่ค่าเงินบาทมีปัจจัยกดดันเพิ่มเติมจากการอ่อนค่าของเงินหยวนเนื่องจากแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนที่ยังเผชิญกับปัญหานี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์

เดือนตุลาคม ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๖.๕๒ บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าร้อยละ ๑.๙๓ จากเดือนก่อนหน้า โดยมีปัจจัยหลักมาจากการปรับลดการถือสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยง (Risk-off Sentiment) จากสงครามความขัดแย้งในตะวันออกกลาง และการที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ อยู่ในระดับที่สูง เป็นผลให้เงินทุนไหลออกจากตลาดทุนของไทย

- ๓) ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ ณ สิ้นไตรมาสสามของปี ๒๕๖๖ ปิดที่ ๑,๔๗๑.๔ จุด ลดลงร้อยละ ๒.๑ จากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์ของประเทศส่วนใหญ่ทั้งในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจใหม่และประเทศเศรษฐกิจหลัก โดยมีปัจจัยสำคัญมาจาก (๑) การคาดการณ์ว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายของสหรัฐฯ จะทรงตัวในระดับสูงเป็นระยะเวลานานกว่าที่เคยประเมินไว้ เนื่องจากเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมาย

และเศรษฐกิจสหรัฐฯ ยังคงขยายตัวได้อย่างแข็งแกร่ง (๒) การขายสินทรัพย์สกุลเงินในภูมิภาคไปลงทุนในสินทรัพย์ที่มีผลตอบแทนที่สูงกว่า อาทิ พันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ส่งผลให้เกิดการไหลออกของเงินทุนทั่วทั้งภูมิภาค โดยเฉพาะในตลาดหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงกว่าตลาดตราสารหนี้ และ (๓) การฟื้นตัวของเศรษฐกิจจีนล่าช้ากว่าที่คาดการณ์ โดย กลุ่มอุตสาหกรรมที่ดัชนีปรับลดลง ได้แก่ กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ลดลงร้อยละ ๘.๐ เนื่องจากการส่งออกที่ชะลอตัวลง ขณะที่กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๘ ส่วนนักลงทุนต่างชาติมีสถานะขายสุทธิ ๕๐.๐ พันล้านบาท ต่อเนื่องจากสถานะขายสุทธิ ๕๐.๓ พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ มูลค่าการระดมทุน IPO ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ณ สิ้นไตรมาสสามของปี ๒๕๖๖ จำนวนทั้งสิ้น ๙.๐ พันล้านบาท

ในเดือนตุลาคม ๒๕๖๖ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์อยู่ที่ ๑,๓๘๑.๘ จุด ลดลงจาก ณ สิ้นเดือนกันยายน ๒๕๖๖ ร้อยละ ๖.๑ จากความกังวลต่อสถานการณ์การสู้รบระหว่างอิสราเอลและกลุ่มฮามาสที่มีโอกาสยกระดับความรุนแรงและยืดเยื้อออกไป ประกอบกับผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของสหรัฐฯ ที่อยู่ในระดับสูง

- ๔) **ตลาดตราสารหนี้** ณ สิ้นไตรมาสสามของปี ๒๕๖๖ อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลทั้งระยะสั้นและระยะยาวปรับตัวเพิ่มขึ้นทุกช่วงอายุ โดยอัตราผลตอบแทนระยะสั้นปรับตัวเพิ่มขึ้นตามทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทย ด้านอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวเพิ่มขึ้นตามอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวของสหรัฐฯ และแนวโน้มอุปทานพันธบัตรรัฐบาลไทยในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ที่เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณก่อนหน้า โดยนักลงทุนต่างชาติมีสถานะขายสุทธิ ๖๖.๙ พันล้านบาท เทียบกับสถานะขายสุทธิ ๕๘.๔ พันล้านบาทในไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ ในไตรมาสสามของปี ๒๕๖๖ ภาคเอกชนมีการระดมทุนใหม่ผ่านตลาดตราสารหนี้ มูลค่า ๔๒๙.๓ พันล้านบาท ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า โดยส่วนใหญ่เป็นการระดมทุนของกลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และกลุ่มพลังงาน

ในเดือนตุลาคม ๒๕๖๖ อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะสั้นลดลงเล็กน้อยจากเดือนก่อนหน้า ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวของสหรัฐฯ

สถานการณ์การผิวนัดชำระหนี้ของตราสารหนี้ภาคเอกชน ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ ตราสารหนี้ที่ประสบปัญหาในการชำระเงินมีมูลค่า ๓๔,๐๑๕ ล้านบาท ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและการระดมทุนของภาคเอกชนผ่านตราสารหนี้ โดยเฉพาะตราสารหนี้ที่อันดับความน่าเชื่อถือไม่สูงมากนัก เห็นได้จากอัตราผลตอบแทนตราสารหนี้ภาคเอกชนอายุ ๑ ปี และอายุ ๑๐ ปี ของตราสารหนี้ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือ (Credit Rating) ระดับ BBB ลงมา พบว่าอัตราผลตอบแทนปรับเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าตราสารหนี้ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือที่ดีกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

- ๕) **สินเชื่อของสถาบันรับฝากเงิน** ขยายตัวร้อยละ ๑.๐ ซึ่งเป็นระดับเดียวกันกับไตรมาสก่อนหน้า โดยสินเชื่อธุรกิจลดลงร้อยละ -๐.๘ เทียบกับการลดลงร้อยละ -๐.๖ จากไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลจากการลดลงของสินเชื่อภาคธุรกิจของธนาคารพาณิชย์เป็นสำคัญ ขณะที่สินเชื่อครัวเรือนยังขยายตัวได้ที่ร้อยละ ๑.๙ ใกล้เคียงกับ

ไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของสินเชื่อภาคครัวเรือนที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจ ขณะที่สินเชื่อภาคครัวเรือนของธนาคารพาณิชย์ชะลอตัวลงจากไตรมาสที่แล้ว ส่วนหนึ่งเป็นผลจากอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์มีความเข้มงวดในการให้สินเชื่อมากขึ้น

- ๖) **สถานการณ์หนี้สินของประเทศต่าง ๆ** (ข้อมูล ณ สิ้นไตรมาสที่ ๒ ของปี ๒๕๖๖) จากข้อมูล Global Debt Monitor ของ Institute of International Finance พบว่า ณ สิ้นไตรมาสที่ ๒ ของปี ๒๕๖๖ หนี้สินของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกเพิ่มสูงขึ้นมาอยู่ที่ ๓๐๗.๑ ล้านล้านดอลลาร์ สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ ๓๓๕.๙ ต่อ GDP สูงที่สุดตั้งแต่มีการเก็บข้อมูลในปี ๒๕๔๒ โดยการก่อหนี้ของประเทศต่าง ๆ เพิ่มสูงขึ้นมากช่วงโควิด-๑๙ ในปี ๒๕๖๓ และเมื่อพิจารณาโครงสร้างหนี้สินในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลักพบว่าส่วนใหญ่เป็นหนี้สินของภาครัฐ (ร้อยละ ๒๙.๕) และหนี้สินสถาบันการเงิน (ร้อยละ ๒๗.๙) ในขณะที่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียพบว่าหนี้สินส่วนใหญ่มาจากภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (ร้อยละ ๔๒.๘) หนี้รัฐบาล (ร้อยละ ๒๔.๒) หนี้ครัวเรือน (ร้อยละ ๑๘.๙) และหนี้สถาบันการเงิน (ร้อยละ ๑๔.๒)

สำหรับภาพรวมหนี้สินของไทย จากข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่าหนี้สินของภาคธุรกิจเพิ่มสูงขึ้นจากช่วงก่อนโควิด-๑๙ ที่ร้อยละ ๗๐.๓ ต่อ GDP มาอยู่ที่ร้อยละ ๗๙.๖ ต่อ GDP ณ สิ้นไตรมาสที่สองของปี ๒๕๖๖^๑ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาอัตราการขยายตัวของทั้งสินเชื่อและตราสารหนี้ ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ เทียบกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ พบว่า ภาคเอกชนยังคงระดมทุนต่อเนื่องโดยมีการจัดหาเงินทุนด้วยตราสารหนี้เพิ่มมากขึ้น ขณะที่มีการกู้ยืมเงินผ่านสินเชื่อลดลงต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเนื่องจากการจัดหาเงินทุนในตลาดตราสารหนี้มีต้นทุนที่ต่ำกว่า อย่างไรก็ดี ภาวะการผิคนัดชำระของผู้ออกตราสารหนี้ในหลายบริษัททั้งจากปัญหาด้านธรรมาภิบาลหรือปัญหาด้านสภาพคล่องของบริษัทผู้ออกตราสารหนี้จะส่งผลกระทบโดยตรงต่อความเชื่อมั่นของผู้ลงทุนในตลาดตราสารหนี้ ดังนั้นภาคธุรกิจที่จัดหาเงินทุนจากตลาดตราสารหนี้จึงมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับความเสี่ยงในการจัดหาเงินทุนในระยะต่อไป นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาสินเชื่อตามขนาดของธุรกิจพบว่า สินเชื่อของธุรกิจขนาดใหญ่ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง ในขณะที่สินเชื่อธุรกิจ SMEs พบว่าลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสที่ ๑ ของปี ๒๕๖๖ เนื่องจากเผชิญกับข้อจำกัดในการระดมทุนทั้งผ่านสินเชื่อและตราสารหนี้ ประกอบกับหนี้ NPL ของ SMEs ยังทรงตัวในระดับสูงและยังมีความเสี่ยงจากปัญหาในการชำระหนี้โดยเฉพาะธุรกิจที่ยังได้รับแรงกดดันจากต้นทุนที่สูงขึ้นและยังไม่สามารถฟื้นตัวได้เต็มที่

๑.๑.๔ ด้านการคลัง

- ๑) **การจัดเก็บรายได้** ในไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ ๒๕๖๖ (กรกฎาคม - กันยายน ๒๕๖๖) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ ๗๐๙,๐๓๐.๒ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๕.๕ โดยเป็นผลมาจาก (๑) ภาษีสรรพสามิตน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗๕.๗ เนื่องจากการสิ้นสุดมาตรการลดอัตราภาษีสรรพสามิต

^๑ สัดส่วนหนี้สินของภาคเอกชนร้อยละ ๗๐ มาจากเงินกู้ยืม อีกร้อยละ ๓๐ มาจากตราสารหนี้

น้ำมันดีเซลลิตรละไม่เกิน ๕ บาท และมาตรการลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันสำหรับเครื่องบินไอพ่น (๒) การนำส่งรายได้ของส่วนราชการอื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๗.๑ เนื่องจากการนำส่งเงินกู้เพื่อจ่ายของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ และการนำส่งรายได้สัมปทานในกิจการปิโตรเลียมระบบสัญญาแบ่งปันผลผลิต (ระบบ Production Sharing Contract หรือ PSC) ของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ (๓) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๙ ตามการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และ (๔) ภาษีธุรกิจเฉพาะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐.๘ สอดคล้องกับการปรับตัวเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

รวมทั้งปีงบประมาณ ๒๕๖๖ รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ จำนวน ๒,๖๖๔,๗๒๐.๑ ล้านบาท เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าร้อยละ ๕.๓ และสูงกว่าประมาณการรายได้ในเอกสารงบประมาณร้อยละ ๗.๐ โดยหน่วยงานที่จัดเก็บรายได้สูงกว่าประมาณการที่สำคัญ ได้แก่ (๑) กรมสรรพากร เนื่องจากการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (๒) ส่วนราชการอื่น เป็นผลจากการนำส่งทุนหรือผลกำไรส่วนเกินของทุนหมุนเวียนเป็นรายได้แผ่นดิน เงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรจากการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล การนำส่งเงินเหลือจ่ายจากเงินกู้ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ และรายได้จากสัมปทานโทรศัพท์เคลื่อนที่ และ (๓) กรมศุลกากร เนื่องจากค่าเงินบาทที่อ่อนค่าลงส่งผลให้มูลค่าการนำเข้าสูงกว่าการคาดการณ์ และการชำระอากรขาเข้าย้อนหลังตามคำพิพากษาคดีภาษีรถยนต์ อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บรายได้ของกรมสรรพสามิตต่ำกว่าประมาณการเนื่องจากการปรับลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันดีเซลเป็นระยะเวลา ๑๐ เดือน เพื่อบรรเทาผลกระทบต่อค่าครองชีพของประชาชนเป็นการชั่วคราวจากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่อยู่ในระดับสูง

- ๒) **การเบิกจ่ายงบประมาณประจำปี** ในไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ ๒๕๖๖ มีการเบิกจ่ายทั้งสิ้น ๖๕๔,๑๙๑.๕ ล้านบาท ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๑.๔ โดยมีอัตราการเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ ๒๐.๕ ต่ำกว่าร้อยละ ๒๑.๔ ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยจำแนกเป็น (๑) รายจ่ายประจำ ลดลงร้อยละ ๓.๔ (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ ๒๐.๕ ต่ำกว่าร้อยละ ๒๑.๔ ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน) และ (๒) รายจ่ายลงทุน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๗ (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ ๒๐.๙ ต่ำกว่าร้อยละ ๒๑.๒ ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

รวมทั้งปีงบประมาณ ๒๕๖๖ รัฐบาลเบิกจ่ายงบประมาณประจำปีทั้งสิ้น ๓,๐๘๘,๔๒๕.๒ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๕.๓ โดยมีอัตราการเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ ๙๗.๐ (อัตราการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำอยู่ที่ร้อยละ ๑๐๑.๖ ในขณะที่อัตราการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนอยู่ที่ร้อยละ ๗๗.๗)

- ๓) การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี ในไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ ๒๕๖๖ มีการเบิกจ่าย ๔๒,๕๒๗.๗ ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๑๒.๗ โดยมีอัตราการเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ ๒๒.๓ สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีอัตราเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ ๒๐.๕ โดยจำแนกเป็น (๑) รายจ่ายประจำ การเบิกจ่ายลดลงร้อยละ ๓๕.๗ (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ ๑๕.๔ ต่ำกว่าอัตราการเบิกจ่ายช่วงเดียวกันของปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ ๑๖.๓) และ (๒) รายจ่ายลงทุน การเบิกจ่ายลดลงร้อยละ ๕.๘ (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ ๒๔.๖ สูงกว่าอัตราการเบิกจ่ายช่วงเดียวกันของปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ ๒๒.๓)

รวมทั้งปีงบประมาณ ๒๕๖๖ รัฐบาลเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปีทั้งสิ้น ๑๗๓,๙๐๑.๓ ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๑๘.๖

- ๔) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (ไม่รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)) ในไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ ๒๕๖๖ มีการเบิกจ่าย ๖๗,๗๓๔.๐ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๙.๖ โดยเป็นผลจากการเบิกจ่ายที่ลดลงของการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นสำคัญ

รวมทั้งปีงบประมาณ ๒๕๖๖ รัฐวิสาหกิจคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายงบลงทุนทั้งสิ้น ๒๒๘,๖๑๒.๒ ล้านบาท (ไม่รวม ปตท.) ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ ๔.๕

- ๕) หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนกันยายน ๒๕๖๖ มีมูลค่าทั้งสิ้น ๑๑,๑๓๑,๖๓๔.๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๑ ของ GDP ประกอบด้วย เงินกู้ภายในประเทศ ๑๐,๙๗๓,๔๕๓.๒ ล้านบาท (ร้อยละ ๙๘.๖ ของหนี้สาธารณะคงค้าง) และเงินกู้จากต่างประเทศ ๑๕๘,๑๘๑.๑ ล้านบาท (ร้อยละ ๑.๔ ของหนี้สาธารณะคงค้าง)

- ๖) ฐานะการคลัง ในไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ ๒๕๖๖ รัฐบาลเกินดุลงบประมาณ ๙,๒๒๖ ล้านบาท เมื่อรวมกับการขาดดุลเงินนอกงบประมาณ ๑๒,๓๘๔ ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล ๑๘๙,๔๐๐ ล้านบาท ทำให้รัฐบาลเกินดุลเงินสดหลังกู้ทั้งสิ้น ๑๘๖,๒๔๒ ล้านบาท และเมื่อรวมกับเงินคงคลัง ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ ๒๕๖๖ จำนวน ๓๕๒,๘๑๔ ล้านบาท ส่งผลให้ฐานะเงินคงคลังของรัฐบาล ณ สิ้นเดือนกันยายน ๒๕๖๖ มีจำนวนทั้งสิ้น ๕๓๙,๐๕๖ ล้านบาท

รวมทั้งปีงบประมาณ ๒๕๖๖ รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ ๕๙๙,๑๒๑ ล้านบาท เมื่อรวมกับการขาดดุลเงินนอกงบประมาณ ๑๑๐,๔๘๕ ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล ๖๒๔,๖๔๓ ล้านบาท ส่งผลให้รัฐบาลขาดดุลเงินสดหลังกู้สุทธิ ๘๔,๙๖๓ ล้านบาท

๑.๒ สถานการณ์เศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ ในภาพรวมขยายตัวระดับต่ำ ต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากการลดลงของภาคการส่งออกสินค้าและการผลิตภาคอุตสาหกรรม โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศเศรษฐกิจหลักยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (Purchasing Manager's Index) ภาคอุตสาหกรรมของหลายประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำกว่า ๕๐ โดยเศรษฐกิจหลัก นำโดยสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ ๒.๙ เทียบกับร้อยละ ๒.๔ ในไตรมาสถัดไป สำหรับเศรษฐกิจยูโรโซนขยายตัวร้อยละ ๐.๑ เทียบกับร้อยละ ๐.๕ จากไตรมาส

ก่อนหน้านี้ ขณะที่เศรษฐกิจจีนขยายตัวร้อยละ ๔.๙ ชะลอลงจากร้อยละ ๖.๓ ในไตรมาสก่อน สำหรับเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) และเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน ส่วนใหญ่ขยายตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้านี้ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อของประเทศต่าง ๆ ยังคงอยู่ในระดับสูงแต่มีแนวโน้มชะลอตัวลงส่งผลให้ธนาคารกลางสำคัญ ๆ ชะลอการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงไตรมาสที่สาม

๑.๓ สมมติฐานประมาณการเศรษฐกิจปี ๒๕๖๗

๑.๓.๑ เศรษฐกิจโลกในปี ๒๕๖๖ มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ ๒.๘ ชะลอลงจากร้อยละ ๓.๕ ในปีก่อนหน้านี้ และเท่ากับสมมติฐานในการประมาณการครั้งก่อน โดยเศรษฐกิจสหรัฐฯ และญี่ปุ่นมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ ๑.๗ และร้อยละ ๑.๕ ตามลำดับ สูงกว่าประมาณการครั้งก่อนตามการขยายตัวที่สูงกว่าที่คาดการณ์ในไตรมาสที่สามและแนวโน้มการปรับตัวดีขึ้นของอุปสงค์ในประเทศ ขณะที่เศรษฐกิจยูโรโซนมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ ๐.๖ ต่ำกว่าที่คาดไว้ในสมมติฐานครั้งก่อน ตามผลกระทบของการเพิ่มขึ้นของระดับอัตราเงินเฟ้อในประเทศ สำหรับเศรษฐกิจโลกในปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๘ ใกล้เคียงกับปีก่อนหน้า โดยเศรษฐกิจหลักมีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงจากผลกระทบของอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่อยู่ในระดับสูงจนส่งผลต่อการอุปโภคบริโภคและการลงทุน ส่วนเศรษฐกิจจีนยังมีข้อจำกัดในการฟื้นตัวจากการลงทุนภายในประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ สถานการณ์หนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์ ขณะที่การฟื้นตัวของการส่งออกและภาคอุตสาหกรรมการผลิตยังมีข้อจำกัดจากมาตรการกีดกันทางการค้า ขณะที่เศรษฐกิจเกิดใหม่และกำลังพัฒนาในเอเชียคาดว่าจะขยายตัวดีขึ้นตามการฟื้นตัวของการค้าโลก ทั้งนี้ **ปริมาณการค้าโลกในปี ๒๕๖๗ มีแนวโน้มจะขยายตัวร้อยละ ๓.๒ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๒.๑** ในปีก่อนหน้านี้ โดยการค้าโลกเริ่มส่งสัญญาณของการฟื้นตัวสะท้อนจากดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมสำหรับยอดคำสั่งซื้อใหม่ รวมถึงการปรับตัวดีขึ้นของมูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศเศรษฐกิจหลัก และการฟื้นตัวตามแนวโน้มวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจโลกอาจได้รับความเสี่ยงจากปัจจัยความไม่แน่นอนจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์และการชะลอตัวมากกว่าที่คาดของเศรษฐกิจจีน

๑.๓.๒ ค่าเงินบาทเฉลี่ยทั้งปี ๒๕๖๖ คาดว่าจะอยู่ที่ ๓๔.๙ บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แฉ่งค่าใกล้เคียงกับเฉลี่ย ๓๕.๑ บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๖๕ และอ่อนค่าลงจากช่วง ๓๓.๕ - ๓๔.๕ บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในการประมาณการครั้งก่อน ตามการแข็งค่าของเงินดอลลาร์ สรอ. ภายหลังจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางจนส่งผลให้นักลงทุน เคลื่อนย้ายเงินลงทุนไปยังสินทรัพย์ความเสี่ยงต่ำมากขึ้น **ขณะที่ ในปี ๒๕๖๗ ค่าเงินบาทเฉลี่ยทั้งปีคาดว่าจะอยู่ในช่วง ๓๔.๐ - ๓๕.๐ บาทต่อดอลลาร์ สรอ.** โดยมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นเป็นลำดับ ตามการฟื้นตัวของรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติตามแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว การยุติการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ ที่จะส่งผลให้ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. มีแนวโน้มอ่อนค่าลง รวมถึงอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงของไทยที่ปรับเพิ่มขึ้นตามอัตราดอกเบี้ยนโยบายและการลดลงของอัตราเงินเฟ้อ อย่างไรก็ตาม ค่าเงินบาทและค่าเงินสกุลอื่น ๆ ในภูมิภาคยังมีแนวโน้มที่จะผันผวนหากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางมีความยืดเยื้อ และทวีความรุนแรงมากขึ้น

- ๑.๓.๓ **ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะเฉลี่ยอยู่ในช่วง ๘๕.๐ - ๙๕.๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล** เพิ่มขึ้นจากเฉลี่ย ๘๓.๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปี ๒๕๖๖ ภายใต้สมมติฐานความรุนแรงของความขัดแย้งในตะวันออกกลางจะไม่ขยายมากกว่าในปัจจุบัน โดยยังมีปัจจัยที่ยังส่งผลให้ราคาน้ำมันปรับตัวสูงขึ้น ดังนี้ (๑) ผลกระทบจากความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง ที่อาจขยายไปสู่ความขัดแย้งในวงกว้าง ส่งผลให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับการส่งออกน้ำมันดิบที่อาจหยุดชะงักจากตะวันออกกลาง โดยเฉพาะจากอิหร่าน ซึ่งเป็นผู้ผลิตน้ำมันรายใหญ่และผู้สนับสนุนหลักของกลุ่มฮามาส (๒) การปรับลดกำลังการผลิตของกลุ่มประเทศผู้ผลิตน้ำมันและพันธมิตร (OPEC+) โดยเฉพาะการขยายเวลาลดกำลังการผลิตน้ำมันของซาอุดีอาระเบียและรัสเซีย (๓) ปริมาณน้ำมันดิบคงคลังสุทธิของสหรัฐฯ ยังคงอยู่ในระดับต่ำต่อเนื่อง โดยคาดว่าจะลดลงร้อยละ ๑.๗ เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า และลดลงร้อยละ ๓.๐ เมื่อเทียบกับในช่วงก่อนโควิด-๑๙ ในขณะที่ปริมาณน้ำมันที่ขาดจะยังอยู่ในระดับต่ำที่เฉลี่ย ๖๓๙ แท่นในเดือนตุลาคม ๒๕๖๖ ลดลงร้อยละ ๑๖.๙ จากช่วงเดียวกันในปีก่อน และ (๔) ความต้องการพลังงานที่เพิ่มมากขึ้นในช่วงฤดูหนาว โดยเฉพาะแนวโน้มที่ฤดูหนาวปี ๒๕๖๖-๒๕๖๗ ของสหรัฐฯ และภูมิภาคยุโรปจะมีอุณหภูมิต่ำกว่าค่าเฉลี่ยปกติ อันเนื่องมาจากปรากฏการณ์เอลนีโญ อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยที่อาจส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบในระยะต่อไปปรับตัวลดลง ได้แก่ แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเศรษฐกิจจีน การดำเนินนโยบายการเงินแบบตึงตัวอย่างต่อเนื่องของธนาคารกลางสำคัญ ๆ จนส่งผลให้นักลงทุนมีสัดส่วนการลงทุนในสินทรัพย์ความเสี่ยงต่ำในสัดส่วนที่สูง รวมถึงการผ่อนคลายมาตรการควบคุมการนำเข้าน้ำมันดิบจากเวเนซุเอลาของสหรัฐฯ และข้อตกลงการนำเข้าน้ำมันดิบของจีนจากซาอุดีอาระเบีย
- ๑.๓.๔ **ราคาสินค้าส่งออกและราคาสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ในปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๐ - ๑.๐ และร้อยละ ๐.๕ - ๑.๕ เทียบกับร้อยละ ๑.๑ และร้อยละ ๑.๒ ในปี ๒๕๖๖ ตามลำดับ** โดยการปรับเพิ่มสมมติฐานราคาสินค้าส่งออกและราคาสินค้านำเข้าให้สอดคล้องกับการปรับสมมติฐานราคาน้ำมัน รวมถึงแนวโน้มราคาสินค้าที่ลดลงอย่างต่อเนื่องตามการดำเนินมาตรการทางการเงินที่เข้มงวด และการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก
- ๑.๓.๕ **งบประมาณรายจ่าย ได้แก่ (๑) งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ คาดว่าจะมีอัตราการเบิกจ่ายรวมอยู่ที่ร้อยละ ๙๐.๔ ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด โดยแบ่งเป็นอัตราการเบิกจ่ายประจำอยู่ที่ร้อยละ ๙๗.๐ และรายจ่ายลงทุนร้อยละ ๖๕.๐ ทั้งนี้คาดว่า งบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๗ จะสามารถเบิกจ่ายได้ภายในไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ ๒๕๖๗ สำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ ในไตรมาสแรก คาดว่าจะมีอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณอยู่ที่ร้อยละ ๒๖.๖ ของงบประมาณทั้งหมด โดยแบ่งเป็น อัตราการเบิกจ่ายประจำอยู่ที่ร้อยละ ๒๙.๑ และรายจ่ายลงทุนร้อยละ ๑๗.๑ (๒) งบประมาณเหลือปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะมีอัตราการเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ ๘๖.๗ ของงบประมาณทั้งหมด และ (๓) งบลงทุนของรัฐวิสาหกิจในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ (๑๕ เดือน นับตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๖ - ธันวาคม ๒๕๖๗) คาดว่าจะคิดเป็นวงเงินลงทุนประมาณ ๔.๒ แสนล้านบาท**
- ๑.๓.๖ **รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศในปี ๒๕๖๖ คาดว่าจะอยู่ที่ ๐.๙๙ ล้านล้านบาท** ลดลงจาก ๑.๐๓ ล้านล้านบาทในการประมาณการครั้งก่อน ตามการปรับลดสมมติฐาน

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจาก ๒๘ ล้านคน เป็น ๒๗.๕ ล้านคน ตามการฟื้นตัวที่ล่าช้ากว่าที่คาดการณ์ของนักท่องเที่ยวจีน ขณะที่ในปี ๒๕๖๗ คาดว่ารายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติจะอยู่ที่ ๑.๓๐ ล้านล้านบาท ตามการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะเดินทางเข้ามาทั้งสิ้น ๓.๕ ล้านคน สอดคล้องกับนักท่องเที่ยวในหลายประเทศที่มีแนวโน้มเข้าสู่ระดับเดียวกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดมากขึ้น อาทิ มาเลเซีย สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และรัสเซีย รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการยกเว้นการตรวจลงตราให้แก่นักท่องเที่ยวในหลายประเทศ

๒. ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๑ นางสาวจิตติมา ชูเชิด ผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยด้านเศรษฐกิจและตลาดการเงิน ธนาการไทยพาณิชย์ (ผู้แทน นายสมประวิณ มันประเสริฐ อนุกรรมการฯ) มีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสมมติฐานเศรษฐกิจโลกและประมาณการเศรษฐกิจไทย ดังนี้

๒.๑.๑ เศรษฐกิจโลกในภาพรวมของปี ๒๕๖๖ มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลักนำโดยเศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ ๑.๙ ในปี ๒๕๖๖ โดยเป็นผลจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน รวมถึงการฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่งของตลาดแรงงาน เช่นเดียวกับเศรษฐกิจญี่ปุ่นมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ ๑.๙ ตามการฟื้นตัวของภาคบริการ ซึ่งเป็นผลจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ ขณะที่เศรษฐกิจจีนในปี ๒๕๖๖ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ ๕.๑ ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายของรัฐบาลที่ร้อยละ ๕.๐ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ อาทิ การเพิ่มการขาดดุลงบประมาณการคลังจากร้อยละ ๓.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ เป็นร้อยละ ๓.๘ ทั้งนี้ เศรษฐกิจโลกในปี ๒๕๖๗ มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องแต่ในอัตราชะลอลงจากปี ๒๕๖๖

๒.๑.๒ ในขณะเศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๗ มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ ๓.๕ โดยเป็นการประมาณการที่ยังไม่รวมผลกระทบจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจภายใต้โครงการ Digital Wallet และเป็นการปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ ๓.๑ ในปี ๒๕๖๖ โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญมาจาก (๑) การกลับมาขยายตัวของการส่งออก จากการกลับมาขยายตัวของมูลค่าการส่งออกในเดือนกันยายน ๒๕๖๖ เช่นเดียวกับมูลค่าการส่งออกไปยังตลาดหลักส่วนใหญ่ โดยเฉพาะสหรัฐฯ จีน และญี่ปุ่น เริ่มกลับมาขยายตัว จึงคาดว่า การส่งออกสินค้ามีแนวโน้มขยายตัวได้อย่างช้า ๆ สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่คาดว่าจะขยายตัวได้ต่อเนื่อง และ (๒) การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐและการยกเว้นการตรวจลงตราของนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจีน ทั้งนี้ คาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี ๒๕๖๗ จะอยู่ที่ ๓๗.๗ ล้านคน เพิ่มขึ้นจาก ๒๙.๐ ล้านคนในปี ๒๕๖๖

๒.๒ ผู้แทนจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการสำรวจสถานการณ์ด้านหนี้สินกิจการของ SMEs ไตรมาสที่ ๓ ปี ๒๕๖๖ พบว่า จำนวนผู้ประกอบการ SMEs มีภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น แต่มูลค่าหนี้สินต่อรายปรับตัวลดลงโดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลาง (Medium) โดยมีสาเหตุจาก (๑) อัตราดอกเบี้ยที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น และ (๒) การเข้าถึงสินเชื่อที่ยากมากขึ้นเนื่องจากสถาบันการเงินมีความเข้มงวดในการปล่อยกู้ นอกจากนี้ ยังพบว่ากลุ่มผู้ประกอบการรายย่อย (Micro) เริ่มมีการก่อหนี้ในระบบสถาบันการเงิน

มากขึ้น ขณะที่กลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลาง (Medium) มีแนวโน้มของการหาแหล่งเงินทุนจากการกู้ยืมญาติพี่น้องมากขึ้น

๒.๓ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อมูลพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างและสถานการณ์ด้านสินเชื่อภาคธุรกิจ รวมทั้งมีความเห็นเกี่ยวกับสมมติฐานในการประมาณการเศรษฐกิจ ดังนี้

๒.๓.๑ ข้อมูลพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตก่อสร้าง ตามฐานข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ประกอบด้วย (๑) พื้นที่ที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างเพื่อก่อสร้างที่อยู่อาศัย (๒) พื้นที่ที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างเพื่อก่อสร้างอุตสาหกรรมและโรงงาน และ (๓) พื้นที่ที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างเพื่อการพาณิชย์ ซึ่งมีความแตกต่างจากพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างตามฐานข้อมูลของศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ (REIC) ที่ประกอบด้วยพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตเพื่อก่อสร้างที่อยู่อาศัยเท่านั้น ทั้งนี้ จากฐานข้อมูลของ ธปท. การเพิ่มขึ้นของพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ ได้รับแรงสนับสนุนที่สำคัญจากการเพิ่มขึ้นของพื้นที่ฯ เพื่ออุตสาหกรรมและโรงงาน สำหรับการขายที่อยู่อาศัย พบว่า มีการชะลอตัวลงบ้างตามอัตราดอกเบี้ยที่ปรับเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ซื้อที่มีรายได้น้อย อย่างไรก็ตาม สำหรับกลุ่มผู้ซื้อที่มีรายได้ปานกลาง-สูง พบว่าการขายที่อยู่อาศัยยังขยายตัวได้ดี

๒.๓.๒ สถานการณ์สินเชื่อภาคธุรกิจ ปรับตัวลดลง ซึ่งเป็นผลจาก (๑) การชำระคืนสินเชื่อของธุรกิจ SMEs ที่ได้รับความช่วยเหลือด้านการเงินในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ (๒) ธุรกิจขนาดใหญ่บางรายระดมทุนผ่านตลาดตราสารหนี้แทนการขอสินเชื่อ และมีการนำเงินมาชำระคืนสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ และ (๓) ความต้องการสินเชื่อของภาคธุรกิจที่ชะลอตัวลง โดยเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า-ส่งออก ตามภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่ชะลอตัวลง และ (๔) ธนาคารพาณิชย์มีความระมัดระวังในการให้สินเชื่อกับธุรกิจ SMEs มากขึ้น ทั้งนี้ ธปท. คาดว่าหากสถานการณ์ในการส่งออกกลับมาฟื้นตัวดีขึ้นอย่างชัดเจน สินเชื่อภาคเอกชนก็จะเริ่มทยอยฟื้นตัวดีขึ้นเช่นกัน

๒.๓.๓ สมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจ ในภาพรวมสมมติฐานของ ธปท. สอดคล้องกับ สศช. อย่างไรก็ตาม ในปี ๒๕๖๗ ธปท. คาดว่าเศรษฐกิจไทยจะชะลอตัวลงจากปี ๒๕๖๖ มากกว่าการคาดการณ์ของ สศช. โดยมีรายละเอียดสมมติฐานด้านต่างๆ สรุปได้ดังนี้

- ๑) **ด้านอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก** ธปท. คาดว่าการขยายตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ ในปี ๒๕๖๖ จะสูงกว่าประมาณการของ สศช. เนื่องจากข้อมูลจริงในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวได้อย่างแข็งแกร่งกว่าที่ได้คาดการณ์ไว้
- ๒) **ด้านราคาน้ำมัน** ใกล้เคียงกับที่ สศช. ประมาณการไว้ ภายใต้สถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่ ธปท. ประเมินว่าจะไม่มีการลุกลามไปยังประเทศอื่นๆ จึงไม่ส่งผลต่อแนวโน้มราคาน้ำมัน
- ๓) **ด้านราคาสินค้าส่งออกและราคาสินค้านำเข้า** ในปี ๒๕๖๗ ธปท. ประมาณการไว้ใกล้เคียงกับการคาดการณ์ของ สศช. อย่างไรก็ตาม สมมติฐานดังกล่าวอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามการเคลื่อนไหวของราคาน้ำมัน
- ๔) **ด้านจำนวนนักท่องเที่ยว** ธปท. ได้ปรับปรุงข้อมูลและเปลี่ยนวิธีการคำนวณจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่งผลให้มีการปรับสมมติฐานประมาณการจำนวน

นักท่องเที่ยวต่างชาติในปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ ๒๘.๕ ล้านคน และในปี ๒๕๖๗ อยู่ที่ ๓๕.๐ ล้านคน ส่วนการประมาณการรายรับจากนักท่องเที่ยวมีความใกล้เคียงกับ สศช. ทั้งนี้ ธปท. เห็นว่า ภาครัฐจำเป็นต้องมีมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยว อาทิ มาตรการ Free-VISA หรือ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอื่นๆ เพื่อผลักดันให้ จำนวนนักท่องเที่ยวในปี ๒๕๖๗ สามารถเข้าสู่ระดับเป้าหมายที่ได้คาดการณ์ไว้ได้

๒.๔ ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) มีความเห็น ๒ ประเด็น ดังนี้

๒.๔.๑ ภาพรวมเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สามและช่วงที่เหลือของปี ๒๕๖๖ โดยจากข้อมูลในไตรมาส ที่สามมีการชะลอตัวลงในหลายองค์ประกอบ ดังนั้น สศค. จึงได้มีการปรับลดประมาณการ ขยายตัวเศรษฐกิจไทยปี ๒๕๖๖ จากเดิมคาดว่าจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ ๓.๕ เป็นร้อยละ ๒.๗ เนื่องจากไตรมาสที่สองขยายตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ และในไตรมาสที่สามที่มีแนวโน้ม ชะลอตัวลง โดยเฉพาะในภาคการผลิต สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมลดลง ร้อยละ ๖ นอกจากนี้ การลงทุนมีแนวโน้มติดลบ รวมถึงภาคบริการมีแนวโน้มชะลอตัว ต่อเนื่องจากไตรมาสที่สอง เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวในไตรมาสที่สามชะลอตัวลง ประกอบกับมีผลจากฐานสูงในช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งหากพิจารณาในรายละเอียดของ องค์ประกอบการขยายตัวของเศรษฐกิจจะพบว่า หมวดที่พักอาศัย หมวดบริการอาหาร หมวดขนส่ง และหมวดค้าปลีก ชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้าค่อนข้างมาก ทั้งนี้ สศค. จึงคาดว่าเศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๑.๕ - ๑.๗ ชะลอลง จากไตรมาสที่สอง และเมื่อพิจารณาในช่วงที่เหลือของปี ๒๕๖๖ สศค. มองว่า เศรษฐกิจ ไทยในไตรมาสที่สี่จะขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสที่สาม โดยเป็นผลมาจากฐานต่ำ เนื่องจาก เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ของปี ๒๕๖๕ ขยายตัวเพียงร้อยละ ๑.๔ ประกอบกับการผลิต ภาคอุตสาหกรรมและภาคการส่งออกที่มีแนวโน้มกลับมาฟื้นตัว ดังนั้น สศค. มองว่า เศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๖ จะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ ๒.๗

๒.๔.๒ สมมติฐานประมาณการเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗ สศค. มีประเด็นความเห็นดังนี้

- ๑) อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก ในปี ๒๕๖๖ สศค. มีการปรับเพิ่มขึ้น ประมาณการ โดยคาดว่าเศรษฐกิจโลกจะร้อยละ ๓.๐ สูงกว่าประมาณการของ สศช. ซึ่งคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๘ โดยแตกต่างกันในรายละเอียดของประเทศที่ สำคัญ ได้แก่ (๑) สหรัฐอเมริกา สศค. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๑ และ (๒) จีน สศค. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๕.๑ สำหรับอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก ปี ๒๕๖๗ สศช. และ สศค. คาดการณ์ไว้ใกล้เคียงกัน โดย สศช. คาดว่าจะขยายตัว ร้อยละ ๒.๘ และ สศค. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๙
- ๒) อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์ สรอ.) สศช. และ สศค. ประมาณการในทิศทาง เดียวกัน โดยในปี ๒๕๖๗ สศช. คาดว่าอัตราแลกเปลี่ยนจะอยู่ที่ ๓๔.๕ บาทต่อ ดอลลาร์ สรอ. ซึ่งมีทิศทางแข็งค่าขึ้นเร็วกว่าการคาดการณ์ของ สศค. ที่คาดว่า อัตราแลกเปลี่ยนจะอยู่ที่ ๓๕.๓ บาทต่อดอลลาร์ สรอ. โดยมองว่าจะทยอยแข็งค่าขึ้น ดังนั้น จึงมีมุมมองที่แตกต่างกันเล็กน้อย
- ๓)ราคาน้ำมันดิบดูไบ ในปี ๒๕๖๗ สศช. และ สศค. มีมุมมองไปในทิศทางเดียวกัน โดย สศค. ปรับเพิ่มขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ประมาณ ๘๘

ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ซึ่งราคาน้ำมันมีปัจจัยด้านภูมิรัฐศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น จึงต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด

- ๔) **ราคาส่งออกและนำเข้า สศช. และ สศค.** มีมุมมองในทิศทางใกล้เคียงกัน สำหรับราคาส่งออกปี ๒๕๖๗ ทาง สศช. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๐.๕ ขณะที่ สศค. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๖
- ๕) **จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ สศช. และ สศค.** มีมุมมองในทิศทางใกล้เคียงกัน โดย สศค. คาดว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี ๒๕๖๗ อยู่ที่ ๓๔.๕ ล้านคน อย่างไรก็ตาม ถือเป็นเป้าหมายที่มีความท้าทาย และควรจะต้องมีมาตรการเชิงรุกในการกระตุ้นการท่องเที่ยว ดังนั้น จึงต้องมีการติดตามจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างใกล้ชิด

๒.๕ ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ได้ให้ความเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๒.๕.๑ **ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖** ขยายตัวร้อยละ ๐.๕ ตามการขยายตัวของสาขาปศุสัตว์ สาขาประมง และสาขาป่าไม้ เป็นสำคัญ เนื่องจากการบริหารจัดการฟาร์มที่ดีและความต้องการบริโภคเพิ่มขึ้น ในขณะที่สาขาพืช และสาขาบริการทางการเกษตรปรับตัวลดลง เนื่องจากสภาพอากาศร้อนและแห้งแล้ง ประกอบกับมีปริมาณน้ำฝนน้อยกว่าปีที่ผ่านมา ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของพืชเกษตรสำคัญหลายชนิด อาทิ ข้าวเปลือก และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ นอกจากนี้ ราคาปัจจัยการผลิตที่สำคัญยังทรงตัวอยู่ในระดับสูง อาทิ ปุ๋ยเคมี น้ำมันเชื้อเพลิง และวัตถุดิบอาหารสัตว์ ทำให้เกษตรกรบางส่วนปรับเปลี่ยนชนิดพืชที่ทำการเพาะปลูก หรือลดปริมาณการผลิตสำหรับรายละเอียดในแต่ละสาขา มีดังนี้

- ๑) **สาขาพืช** ลดลงร้อยละ ๐.๕ เทียบกับการลดลงร้อยละ ๑.๖ ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากปริมาณฝนและปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำและแหล่งน้ำตามธรรมชาติลดลงอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมีช่วงอากาศร้อนยาวนานตั้งแต่ต้นปีจนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๖ และภาวะฝนทิ้งช่วง ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของพืช โดยผลผลิตที่ลดลง ได้แก่ ข้าวนาปี ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง สับปะรดโรงงาน ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และลำไย เป็นต้น ในขณะที่ผลผลิตสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าวนาปรัง ทูเรียน มังคุด และเงาะ เป็นต้น
- ๒) **สาขาปศุสัตว์** ขยายตัวร้อยละ ๔.๘ เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๒ ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลจากความต้องการบริโภคสินค้าปศุสัตว์ที่มีอย่างต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ประกอบกับเกษตรกรมีการบริหารจัดการฟาร์มที่ได้มาตรฐานและมีการควบคุมเฝ้าระวังโรคระบาดอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ต้นทุนการผลิตยังอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้ราคาสินค้าปศุสัตว์ส่วนใหญ่ปรับตัวสูงขึ้น โดยผลผลิตสินค้าปศุสัตว์ที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ สุกร และไก่เนื้อ เป็นต้น ในขณะที่ผลผลิตสินค้าปศุสัตว์ที่ลดลง ได้แก่ ไข่ไก่ และน้ำมันดิบ เป็นต้น
- ๓) **สาขาประมง** ขยายตัวร้อยละ ๑.๕ เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๗ ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากมีการบริหารจัดการฟาร์มที่ดีส่งผลให้กุ้งมีอัตราการรอดดี ประกอบกับเกษตรกรเร่งจับกุ้งเพื่อลดความเสียหายจากสภาพอากาศร้อนสลับฝนตก ซึ่งกุ้ง

อาจเกิดการน็อกน้ำได้ ส่วนสัตว์น้ำขึ้นทำเทียบเรือและปลาน้ำจืดได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศและราคาปัจจัยการผลิตที่ทำให้เกษตรกรมีต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น โดยผลผลิตสินค้าประมงที่เพิ่มขึ้น คือ กุ้งขาวแวนนาไม ในขณะที่ผลผลิตสินค้าประมงที่ลดลง ได้แก่ สัตว์น้ำที่ขึ้นทำเทียบเรือ ปลานิล และปลาตูก เป็นต้น

อัตราการเติบโตของภาคเกษตร (ร้อยละ)		
สาขา	ไตรมาส 2/2566	ไตรมาส 3/2566
ภาคเกษตร	0.3	0.5
พืช	-1.6	-0.5
ปศุสัตว์	3.2	4.8
ประมง	5.7	1.5
บริการทางการเกษตร	2.0	-1.0
ป่าไม้	2.2	2.0

ที่มา: กองนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

๒.๖ ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ และทั้งปี ๒๕๖๖ โดยในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ ๔ ร้อยละ ๖.๒ เนื่องจากเศรษฐกิจทั่วโลกยังคงชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับอัตราเงินเฟ้อในประเทศเศรษฐกิจชั้นนำหลายประเทศยังคงทรงตัวอยู่ในระดับที่สูงมาก การผลิตอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ที่ลดลง เช่น การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ และการผลิตยานยนต์ เป็นต้น ส่วนการผลิตสำคัญ ๆ ที่เพิ่มขึ้น เช่น การผลิตน้ำตาล การผลิตสายไฟฟ้าและเคเบิลสำหรับงานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ และการผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้น สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตในไตรมาสนี้อยู่ที่ ๕๘.๐๑ สูงกว่าร้อยละ ๕๗.๖๔ ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๑.๒๐ ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวม ๙ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ (เดือนมกราคม - เดือนกันยายน) ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ ๕.๑ เทียบกับการขยายตัวร้อยละ ๒.๖ ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามการลดลงของกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก เป็นสำคัญ อัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ที่ ๕๙.๘๓ อย่างไรก็ตาม สศอ. ปรับลดคาดการณ์ดัชนี MPI ปี ๒๕๖๖ อยู่ที่ร้อยละ (-๔.๕) - (-๔.๐) จากเดิมร้อยละ (-๓.๘) - (-๒.๘) ด้านการขยายตัวของเศรษฐกิจ (GDP) ภาคอุตสาหกรรม ปี ๒๕๖๖ สศอ. ปรับลดคาดการณ์อยู่ที่ร้อยละ (-๓.๐) - (-๒.๕) จากเดิมร้อยละ (-๒.๕) - (-๑.๕) จากเศรษฐกิจโลกที่ยังชะลอตัว ค่าเงินบาทที่อ่อนค่า และความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ยังคงยืดเยื้อ

๒.๗ ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ ได้ให้ความเห็นถึงภาพรวมอสังหาริมทรัพย์ด้านการก่อสร้างที่อยู่อาศัยในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๖ โดยมีประเด็นดังนี้ (๑) สำหรับการพิจารณาข้อมูลพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างเพื่อที่อยู่อาศัย ควรนำข้อมูลจากฐานข้อมูลของศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์มาใช้ เนื่องจากข้อมูลพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างที่นำเสนอในฐานข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นข้อมูลพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างทั่วประเทศที่รวมทุกวัตถุประสงค์ (๒) สำหรับสถานการณ์การก่อสร้างที่อยู่อาศัยในไตรมาสแรกและไตรมาสที่สองของปี ๒๕๖๖ ปรับตัวลดลงเล็กน้อยสอดคล้องกับการปรับตัวลดลงของข้อมูลพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างที่อยู่อาศัยและปริมาณการจำหน่ายหน่วยที่อยู่อาศัย เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย เป็นสำคัญ ส่งผลให้ปริมาณการโอนกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยลดลงอย่างต่อเนื่อง และ (๓) ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ คาดว่าตลอดทั้งปี ๒๕๖๖ ปริมาณการโอนกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยจะลดลงมากกว่าร้อยละ ๑๐.๐

ส่วนมูลค่าการโอนกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยจะลดลงอยู่ในช่วงระหว่างร้อยละ ๖.๐ – ๘.๐ ประกอบกับการกลับมาใช้หลักเกณฑ์การกำกับดูแลสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยและสินเชื่ออื่นที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย (Loan to Value: LTV) ในปี ๒๕๖๖ ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจซื้อที่อยู่อาศัยของประชาชน รวมทั้งการปรับขึ้นราคาที่อยู่อาศัยของผู้ประกอบการเพื่อให้สอดคล้องกับสัดส่วนของมาตรการ LTV

๓. มติที่ประชุม

เห็นชอบรายงานภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สองของปี ๒๕๖๖ และแนวโน้มปี ๒๕๖๖ ตามที่ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอ และมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ รับความเห็นและข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจไปประกอบการจัดทำรายงานภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สองของปี ๒๕๖๖ และแนวโน้มปี ๒๕๖๖ ต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

ไม่มี

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ น.

(นายอุกฤษฏ์ พงษ์ประไพ)
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
ผู้จดยางงานการประชุม

(นางสาวอานันท์ชนก สกนธวัฒน์)
ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และ
การวางแผนเศรษฐกิจมหภาค
อนุกรรมการและเลขานุการ
ผู้ตรวจรายงานการประชุม